

Có phải cái tình trng bng ngoi nhn cai tr quá lâu ngày mà không đng hóa đc đã khi n trong ta cái ý thc dân tnc nó m i lúc m i thêm sôi s c, khi n ta c h có đ p là vùng lên?

Bn th k ch a nên c m cháo

Căn c vào kt qu tìm hi u c a các nhà s h c, có th hình dung hi n dĩ n thng tr c a ng i Tàu B c b x a kia nh m t đám ch t s t đóng xu ng m t cái th m lúa xanh mênh mông. M i ch t là m t l s c a gu ng máy cai tr , là m t cái “t nh Tàu”, có quân vi n chinh Tàu đ n trú, có quan Tàu ch huy, có “l i” Vi t ph c v quan Tàu, có m t s thng dân Vi t ph c v quan Tàu, quân Tàu và l i Vi t... Bên ngoài ch t là xóm làng c a nông dân ta, nh ng ng i ngày ngày theo nhau ra đng cày sâu cu c b m.

Ngoài đàn áp kh i nghĩa và lo thu, ch v Tàu nh ng th tài nguyên, s n v t giá tr , các ch t còn có nhi m v khai hóa dân bn x , giúp h thành ng i văn minh nh ng i Tàu.

Năm 231, trong s tâu lên vua Ngô, thái thú Ti t T ng đánh giá tình hình cai tr t đ u đ n lúc y: “Dân nh c m thú (...) đ n nay (...) h n 400 năm m i h i nên ng i.”(1)

H m, tng sau bao nhiêu công khai hóa c a các thái thú l ng l y Tích Quang (qua năm 2), Nhâm Diên (qua năm 24), Sĩ Nhi p (qua năm 187) thì bn c m thú nay đã đng v i c dân Trung Nguyên xong xuôi r i kia ch .

Nam đ , Vi t v ng: đi m x u

Ai đã hóa ai

Tác Giả: Thu T

Thứ Sáu, 10 Tháng 12 Năm 2010 07:29

Năm 231, sau h n b n th k B c thu c, sau bao nhiêu công khó c a các quan Tàu, dân ta đã “h i nên ng i”, v y đ ba th k đ c đề đ u c i c n a thì ta nên ng i h n ch gì?

L ch s không đ n gi n th .

Năm 541, Lý Bí kh i nghĩa, năm 544 x ng Nam đ .

Năm 549, Tri u Quang Ph c k nghi p h Lý, x ng Vi t v ng.

Ô hay, làm lo n c làm, sao i x ng danh hi u linh tinh th này? Sao i phân bi t Nam v i B c, Vi t v i ch ng Vi t, sao đ n gi này, hàng b y trăm năm sau ngày đ t Giao Ch b t đ u đ c ánh sáng văn minh t ph ng b c r i xu ng, mà v n còn có nh ng k l c h u t nh n mình là “Nam đ ”, là “Vi t v ng”?!

Dĩ nhiên c đ l n v ng r i đ u ch ng tr vì đ t ph ng nam, đ t c a ng i Vi t, đ c bao lâu. Nh ng cái tên ch n x ng c a Lý c a Tri u, ch ng ph i nó nói lên r t g n s th t b i c a âm m u đ ng hóa c a “thiên tri u” đ y sao. Và nó còn nh báo tr c s th t b i khác, th t b i t i h u.

Thì y nh r ng!

Năm 679, nhà Đ ng đ i Giao châu thành An Nam đô h ph . Tên m i nghe oai v , nh ng th c ra mang ý nghĩa không hay chút nào cho nhà n c Tr ng An.

Vì đã g i là đ t “đô h ” thì t c là đ t y không ph i m t ph n lãnh th n c mình.(2)

Đ i tên nh th là đã vô tình xác nh n m t b c lù nghiêm tr ng trong cu c bành tr ng v

Ai đã hóa ai

Tác Giả: Thu T

Thứ Sáu, 10 Tháng 12 Năm 2010 07:29

phong nam của chúng Hoa H !

Như một đĩnh mĩnh, cái “đô hộ phủ” phía nam đã bình định” và ra đi xong bên tay bồng c
mặt bồng ra khỏi vòng kiềm soát của kẻ đô hộ.

Trần Quốc Vượng cho biết: “Buổi đầu (...) trước thuộc chính quyên trung ương Trần Hưng An, như ng
tên năm 757 trước thì trước thuộc tiết độ sứ Lĩnh Nam là Quốc Châu và đến nửa cuối thế kỷ IX thì
An Nam có chủ tiết độ sứ riêng.”(3) Có tiết độ sứ riêng chừng bao lâu thì đô hộ phủ bên có
“k” Khúc Thừa Dĩnh đã dựng tình hình chính trị suy sụp ở Trần Hưng An mà tiếp xúc làm tiết độ sứ
luôn, không thêm đến vua Đường ng tên phong!(4)

An Nam đã “lặng” đến mức này, thì cái sự việc Ngô Quyền đánh quân Nam Hán, giết thái tử
Hoàng Tháo, rồi xưng vương quốc còn là vấn đề thời gian.

Ai cấm thú đâu mà đòi hóa!

Xét kỹ, cuộc “khai hóa” đến phong nam của người Tàu thật là đâu phải vô cớ.

“Dân nhai cấm thú” là dân thế nào?

Đi khái, là “búi tóc (...) mặc áo chui qua đầu cài khuy bên trái (...) nam nữ thích nhau bên thành
vành thành chừng, cha mẹ cũng không ngăn cấm”.(5)

Hay, người mà như thế thì khác người không búi tóc, mặc áo không chui qua đầu cài khuy
bên phải, bắt con cái lấy vợ lấy chồng theo ý cha mẹ, chứ đâu có gì ngang gà, vịt, sáo, quạ, diều,
chó, mèo, trâu, bò, ngựa gì đâu

“Dân nhai cấm thú”, dân này còn có luật pháp hèn hoi!

Hồ u Hán th chép năm 43 Mã Vi n tâu lên vua Tàu: “... lu t ng i Vi t khác v i lu t Hán h n m i vi c.”(6) Bình Nguyên L c cho hay thành ng Tàu có câu “Khác m i đi u, có nghĩa là m i-m i khác.”(7) T c khi vào đ n đ t Giao Ch , Mã Vi n th y đó là m t n i đã t ch c thành xã h i có lu t pháp và lu t y khác h n lu t Tàu.

Rõ ràng khi k “c i ng a đ i mữ”(8) hung hăng kéo xu ng quá L ng Qu ng, h n đã g p ng i “c i đồ đ i nón”, ch không ph i g p c m thú chi c !

T ng Mã Vi n ch đem quân đi đàn áp kháng chi n thì c s th c mà tâu, còn thái thú Ti t T ng ch u trách nhi m v vi c cai tr thu c đ a thì c ý tâu xuyên t c s th c đ đ c vua Tàu khen cai tr gi i, ph i v y chẳng

Ng i Vi t cũng là ng i nh ng khác h n ng i Tàu, đó là m t s th c khó ch u đã ám k chi m đ t su t h n nghìn năm.

Và ch c ch n nó đã là m t cái c khi n “ông đ i (mữ)” r t c c đành ph i ch u đ “gió đ a (g p) v Tàu” năm 938!(9)

T Nam đ đ n “Nam qu c s n hà...” đ n Bình Ngô đ i cáo

Cái ý nghĩa then ch t c a bi n c l ch s năm 938 là m t dân t c đã đánh đ u i m t dân t c khác ra kh i đ t n c mình mà giành l i đ c l p. Bi n c y hoàn toàn không ph i là m t cu c n i lo n x y ra trong c ng v c n c Tàu.

Do th còn y u mà Ngô Quy n ch x ng v ng, nh ng ch a đ y ba m i năm sau Đinh B Lĩnh đã x ng đ , r i đ n năm 1077 thì Lý Th ng Ki t nói th t rõ ràng:

“Nam qu c s n hà, Nam đ c...”.

Ng i Tàu phía bắc, ng i Vi t phía nam, n c ai ng i n y , h gi trò xâm l c là s l p t c b đánh văng!

B n câu th c a Lý Th ng Ki t, có ng i b o nó là b n tuyên ngôn đ c l p ng n nh t th gi i!(10)

Ng i ta có th v n cùng dòng gi ng mà vì mâu thu n tr m tr ng nên ch n riêng, l p n c riêng, nh tr ng h p dân Anh b qua M châu chi m đ t c a ng i da đ mà l p n c M .

Nh ng tr ng h p n c Vi t Nam ta thì khác. Lý Th ng Ki t làm th v n t t đ đ ng viên quân sĩ đánh gi c T ng nên không gi i thích. Vài trăm năm sau, Lê L i đánh xong quân Minh sai Nguy n Trãi vi t Bình Ngô đ i cáo (1427), có nêu rõ cái c c n b n khi n ph i đ i cho đ c gi c:

“... S n hà c ng v c đã chia,

phong t c b c nam cũng khác...”

Đó, ta nh t đ nh không ch u chung n c v i ng i Tàu là vì ta v i h phong t c khác nhau, ta v i h là hai gi ng ng i khác nhau.

Phan Ng c nh n xét: “Bình Ngô đ i cáo (...) là b n tuyên ngôn đ u tiên v quy n t quy t dân t c và đ nh nghĩa đ u tiên c a nhà n c dân t c trên th gi i”.(11)

L p n c riêng vì mình là m t dân t c riêng, đ n gi n th thôi, v y mà ph i đ n đ u th k 15 trên th gi i m i có dân t c Vi t Nam xung phong tuyên ngôn!

Hơn ta không phải là nhà nôm của dân tộc đầu tiên trong lịch sử, nhưng ta nói ra cái ý thức quy trình của các dân tộc khác. Tại sao? Có phải cái tình trạng bệ ngoại nhân cai trị quá lâu ngày mà không đồng hóa được đã khiến trong ta cái ý thức dân tộc nó mới lúc mới thêm sôi sục, khiến ta cảm thấy có dịp là vùng lên. Rồi tuy rút cuộc đã vùng ra khỏi được ách đô hộ, nhưng mới để lại một cái tâm chiềm lúc nào cũng sôi sục nên ý thức dân tộc sau đó không nhạt đi mà lại mới lúc mới đem đà hân nã...

Đầu thế kỷ 15 ta mới tuyên ngôn rõ ràng, có sự gì đâu. Vì vào thế kỷ 6, nhà Đào Duy Anh nhận định, “cuộc vận động để lập cho Lý Nam Đế (đã) là một cuộc quốc gia vận động phôi thai”.(12)

Phôi thai, rồi sự y thai, rồi rút cuộc “bùng nổ mà ra”(13), rồi vài thế kỷ sau thì đồng loạt lên tiếng thay cho tất cả những nhà nôm của dân tộc khác trên mặt đất này!

Oái ăm cho người Tàu, chính cuộc đô hộ của họ đã xúc tiến quá trình hình thành quốc gia dân tộc Việt Nam. Rồi chính ý đồ tái thiết lập đô hộ của họ đã khiến dân tộc Việt Nam trong ba thế kỷ rồi đến hai lần tuyên ngôn độc lập!

Người đi khai hóa biến động hóa!

Lịch sử của chúng ta không ngừng biến đổi.

Có một thực thể khác mình, “chợ phố”(14) người là chim vại chó. Rồi thực thể yêu cầu mình, xông qua đê đầu của nó. Về đê, về hầm hố đòi giúp “chim chó” tiến lên người, giúp “Nam man” hóa động vật Trung Quốc nhân.

Than ôi, càng ngày càng giúp lâu, kết quả càng tồi tệ:

Lý Nam Đ là ng i g c Tàu.(15)

R t nhi u lãnh t kháng chi n khác cũng là ng i g c Tàu.(16)

Con cháu c a nh ng ông quan Tàu đ c vua Tàu tín nhi m sai đi đ ng hóa gi ng m i phía nam l i t th y mình là m t v i gi ng m i y!(17)

Nh ng cái ch t s t Hoa đen sì đóng xu ng n n lúa Vi t xanh t i t ng s b n muôn năm, nào ng ch ít lâu sau đã b lúa ph xanh m t tích!

T L Bác Đ c đ i mũ xông vào Giao Ch năm -111 cho t i Ho ng Tháo r i đ u trên sông B ch Đ ng năm 938, h n m i th k ánh sáng văn minh ph ng b c đòi r i cho “đ ng” m nh đ t nh ph ng nam...

R t c c, ng i qu đã đ ng v i ng i r i, nh ng trông l i mà xem, kìa chính ai m i đã hóa ai!

(Đ đ c thêm Thu T ,

xin m i vi ng trang gocnhin.net.)

(1) Nguy n Duy Hinh, Văn minh L c Vi t, nxb. Văn Hóa - Thông Tin, VN, 2004, tr. 143. “H n 400 năm” đây có l Ti t T ng tính t năm -208 là năm Tri u Đà đánh b i An D ng V ng, thôn tính n c Âu L c, gom m ra n c Nam Vi t. Trong s ta, th i đ i B c thu c l i đ c xem là b t đ u t năm -111, là năm quân Hán đánh b i cháu Tri u Đà, chi m n c Nam Vi t.

(2) L ch s Vi t Nam, t p 2, H i đ ng Khoa h c Xã h i T.P. HCM, nxb. Tr , VN, 2005, tr. 191: đô h ph là “ngo i đ a”.

8 / 9

n c thì cũng có sao đâu. Ng i Pháp, ng i Đ c, ng i Anh cùng th i đi m l ch s đ u hã
còn là nh ng gi ng r s ng bên ngoài ánh sáng c a văn minh La-mã kia mà!

(13) Cung oán, câu 56: “Đã mang ti ng khóc b ng đ u mà ra”.

(14) Nghĩa là nói oan cho.

(15) Xem Vi t Nam s l c c a Tr n Tr ng Kim.

(16) Đào Duy Anh, L ch s Vi t Nam, nxb. Văn Hóa - Thông Tin, VN, 2002, tr. 135: “Nh ng
cu c đ u tranh (...) t sau th i Tam Qu c có m t đ c đi m là ph n t lãnh đ o (...) g m c (...)
nh ng hào tr ng đ a ph ng, m t s là do ngu n g c Trung Qu c.” T c m t s “hào tr ng
đ a ph ng” là con cháu c a các quan Tàu.

(17) Vi c m t s anh hùng dân t c có g c Tàu, thi t t ng là vi c ta nên l y làm hãnh dĩ n, vì
nh th nghĩa là văn hóa Vi t Nam đã đ ng hóa đ c nh ng th n dân u tú c a n c Tàu!